

PESMI

MIRKO AVSENAK

ZAVESE

Zagrnil sem okna,
raste v zavesah noč.
Ko da nekje se odpira zaklad,
vsa mi je duša od njega bogata,
vsa mi je duša od njega zlata,
že vso je vso sobo skrivnost napolnila,
skrivnost čakajočega:
kdaj pride človek in potrka na vrata,

IZPOVED

Večer je ljubeča pesem
dveh mladih src,
ki hrepenita
po človeku in njegovi skrivnosti
in se težkih, težkih
dveh teles bojita.

MUTASTE OČI

Da bi mogel zaspati!
Svojo mladost bi prodal,
da mi je zaspati.

Nekaj pred dušo stoji in jo gleda, gleda
z mutastimi očmi.
Vsa drhti.

Tonem, tonem, utoniti ne morem.
Izginjam, izginjam, nekaj me vrača nazaj.
Nekaj pred dušo stoji in jo gleda
z vedno enakimi očmi.

HIŠA V BREGU

Kakor na skali priklenjen črnobel galeb,
okamenel galeb.

Vsako noč mi oči v demonskih rokah v
daljo želé,
vsak dan mi bele prsi v svetlem vabilu goré.

Pokajen je dom za veselih zarij obisk...

VERNO IN TEŽKO

Dan na dan
pada na moj samotni, beli dom
udar na udar:
verno in težko:
In kadar je boj za kri in lobanjo in za Boga
končan,
se vrača, verno in težko,
kot ovnov in kladiv udar:
dan, dan, dan — — —
Še med molitev in greh in Njegovo luč
pada
dan, dan, dan — — —

VEČER

IVAN DORNIK

Za lahkonoč je vrglo solnce rož po nebu
za seboj.
Ne! — Moje rožne misli razprostrle so roké
za blagoslov, ki naj rosi na tvojo posteljo
sedajle, ko boš šla počivat — —

Pod rožami na nebu, glej, vijoličast oblak!
Spokorno moje hrepenenje plava v ta večer,
v samoti iztega roke v daljo k tebi — —

Zaživel park je v čudotajen šum,
dehteče grme, breze, vrbe žalostne
spreletel je nemir.

Požvižga kos, tam ptiček zgane se v temi —
in roke mojih misli trudno omahnejo,
povesijo glavo in zamižé —

PESEM

IVAN DORNIK

Ali veš,
kako je v pomladnih nočeh,
ko duša vsa trepeta?
Skozi okno lije po cvetju duh,
po zelenju, po mehki travici,
življenje tajno v uho žubori:
pa sloniš nad svojo ubogo dušo,
prestane rane skelé.
In sklanjaš se, jočeš sam v sé
ko v grob, posut s cveticami
usahlimi — —